

- Ami** **C**
1. V dětství jsem na každém kroku slýchal,
G **Ami**
abych vždy a všude pravdu říkal,
C
čas od času byla za ni pochvala,
G **Ami**
ale mnohem častěji jsem pykal,
Dmi **G**
krásné je žít s otevřenou náručí,
C **E7**
každá nová modřina však poučí,
Ami **C**
že je třeba užívat ji s rozvahou,
G **Ami**
a tak jsem si prostě zvykal.
2. Svět kolem se tvářil celkem nevinně,
ale opít rohlíkem se nedal,
až dočet' jsem se, že je pravda ve víně
a dlouho tu knihu k očím zvedal,
pak sehnal jsem takhle v půli prosince
baculatej demižónek Vavřince
a s kamarádem odnaproti z baráku
na dně pravdu usilovně hledal.
C
R: Teď (pak) volám: království za tabletu algeny
Dmi **G**
a za sklenici studené vody,
C
proč má vizáž doznala proměny,
Dmi **G**
jó, to jsem asi někde potkal schody,
Dmi **G**
přišel jsem v jednu, ve dvě nebo v půl třetí,
C **Ami**
marně svádím souboje s pamětí
G **Ami**
a permoníci v zátylku sbírají laciné body.
3. Zalíbilo se mi pravdy hledání
a začal se k němu vracet,
někdy z toho vzešlo tvrdé utkání
se statí zákona 120,
pravda sice v alkoholu nebyla,
zřejmě sama z mého nitra prýštila,
a tak příteličků začlo zvolna ubývat
a často přistál pod nohama klacek.
4. Pravda totiž mívá různé dopady,
třebaže jde jen o pouhou větu,
horší je, když věty staviš do řady,
ať už při víně či při fernetu,
naštěstí za dva čtyři hrubého
nelze dozrát v příliš pravdomluvného,
a tak aspoň o čtvrtletních prémiech
vytmavím to hned celému světu.

G

Ami

R: + [: a permoníci v zátylku sbírají laciné body ... :]